

عنوان مقاله:

بررسی علل شکلگیری حاشیه‌نشینی در شهر ایلام و تحلیل پیامدهای اجتماعی آن

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی ایرانی اسلامی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

غلامعلی خمر - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زابل

مریم عسگری - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری و منطقیهای، دانشگاه اصفهان

فرزاد منصورجمشید - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زابل

بهنام محمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

اصطلاح حاشیه‌نشینی در کشورهای در حال توسعه به محلات فقیرنشین اطلاق می‌شود که در اطراف شهرهای بزرگ به وجود آمده و ساکنین این مناطق به علل گوناگون نتوانسته‌اند جذب نظام اقتصادی - اجتماعی شهر شده تا از خدمات و امکانات شهر استفاده نمایند. شکل‌گیری حاشیه‌نشینی در شهر ایلام به سال 1340 برمی‌گردد عمدتاً در محدوده جنوب و جنوب شرق شهر شکل گرفته‌اند که عمده‌ترین پیامد آن رواج آسیب‌های اجتماعی، گسترش شهر در زمین‌های پست و نامناسب و تخریب زمین‌های کشاورزی است. هدف از این پژوهش، بررسی علل حاشیه‌نشینی در شهر ایلام و ارائه راهکارهای اجرایی برای مقابله با این پدیده است. روش تحقیق در این پژوهش پیمایشی و شیوه نمونه‌گیری خوشه‌ای چند مرحله‌ای است جامعه آماری حاشیه‌نشینان شهر ایلام می‌باشد که تعداد جمعیت آنها در سال 1385 بالغ بر 32000 نفر بوده و از آن تعداد 367 نفر به عنوان حجم نمونه انتخاب شد که جهت دقیق بودن نتایج تعداد 380 نفر در نظر گرفته شد و از طریق پرسشنامه طراحی و اجرا شد. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که: مهاجرت از محیط‌های روستایی به شهر ایلام مهمترین عامل ایجاد و گسترش حاشیه‌نشینی است که خود تحت تأثیر دافعهای اقتصادی-اجتماعی محل سکونت قبلی و جاذبههای اقتصادی-اجتماعی محل سکونت جدید است.

کلمات کلیدی:

حاشیه‌نشینی، جاذبههای اقتصادی و فرهنگی، دافعها اقتصادی و فرهنگی، مهاجرت، شهر ایلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/371542>

